

Můžeme si za to sami? Nadřazenost Němců nad námi nemá konce!

- CZ24 News | 26. května 2021

ČESKO: Pozice Čechů a Moravanů byla v historii Evropy různá. Bývala období, kdy jsme patřili doslova k elitě, to za dob některých Přemyslovců a Lucemburků. Za Rudolfa II. byla Praha jednou z nejvýznamnějších metropolí. Bohužel sousedíme s Germány a třenice s nimi patří k naší minulosti stejně, jako dýchání k lidskému životu. Nejdelší období poroby následovalo po bitvě na Bílé hoře. Trvalo to 300 let, než jsme se vymanili z útisku, abychom byli za pár let svědky jeho návratu. Nejdříve to byli opět Němci, poté jsme přeběhli do náruče Sovětů, abychom po uvolnění sepjetí opět skočili do náruče Němců.

Pro řadu germánských sousedů je Česká republika nadále jakousi kolonií jejich státu.

Přestože díky dohodám po konci 2.světové války byli Sudetští Němci odejiti, jejich vztah k rodné hroudě v nich zůstal. A protože se jim většinou dařilo a soužití s Českoslováky bylo založeno často spíše na jisté vlastní nadřazenosti, která se o to více objevovala v období 2.světové války, po jejím skončení se s nimi nikdo moc nepáral. Nesli břímě prohry a někdy možná i někteří neprávem, nicméně ani nacisté si moc hlavu s tím, kdo je kdo, v době války nedělali. Tedy pokud nebyla Vaše rodina elitní a kolaborantská. Jestliže tehdy někteří rodiče měli problém uživit své děti, jiní po nocích hostili německé důstojníky, měli dobrý vztah s gestapem a třeba ve svých ateliérech natáčeli propagandistické filmy.

Válka je pryč a vztah Němců k našemu národu se příliš nezměnil. Lze to vypožorovat při

mnoha příležitostech. Na našem území funguje řada firem se zahraničními majiteli a manažery. Jestliže ti američtí tu především rýžovali a utekli, Italové se vyznali v tlačenici kolem nemovitostí a buď jich ještě řadu vlastní, nebo již mnohé s obrovským ziskem prodali, francouzské společnosti ovládli obchod s pitnou vodou do domácností, pak Němci zůstali věrní průmyslu. Přestože se v poslední době hovoří o jejich tendenci odejít, zatím tu jsou a zkušenosti s nimi nejsou vždy zrovna pozitivní. Centra vedení zůstávají v Německu a z České republiky jsou vyváděny stovky miliard. Akurátní Germáni uměli vždy dobře počítat, takže jim jasně vychází, že levný český dělník, který je šikovný, adaptabilní a umí improvizovat, je rozhodně lepší než v Deutchlandu naturalizovaný Arab. Bohužel už jim nedochází, že je třeba si těchto lidí, kteří pro ně pracují, vážit, také je dobře zaplatit. Německou nadřazenost už poznala řada našich spoluobčanů. Bohužel zastání není kde hledat.

Za ostudnou lze považovat podřazenost našich politiků vůči Západu. A protože v Evropě je za výkvět Západu považováno především ekonomicky silné Německo, má řada jiných národů problém s vlastní hrdostí a identitou. Podobně jako my podléhají vlivu německého kapitálu. Přesto se například v Itálii, Francii či Polsku zvedá proti vládě Angely Merkelové a Leyenové v EU odpor. U nás tomu tak není. Mnoho našich spoluobčanů totiž vidí v Německu vzor a neustále upřednostňuje ziskovou ekonomiku před propadem lidských svobod a základních evropských hodnot. Navíc jim často díky absenci denních kontaktů s Němci nedochází, že jsme pro ně pouze námezdním národem, který lze ovládat a koupit si ho. Ale to platí i pro další evropské velmoci. Ve Francii řada občanů ani netuší, kde Česká republika leží a nebýt Prahy, pár fotbalistů a piva, které stejně většinou považují za německé, vůbec by netušili, že existujeme. Možná i proto bylo tak jednoduché nás v Mnichově kdysi prodat za pocit vlastního bezpečí.

Je nás přes deset milionů. To je přibližně stejně jako Švédů, Rakušanů, Belgičanů, Portugalců či Řeků. Více než Finů, Maďarů. A to přeci není špatné. Proč bychom měli být podřadným národem, když patříme ke Slovanům, jejichž území je největším na světě? Proč spory mezi námi a Poláky řeší Brusel a obě země si nechávají poroučet ze vzdálené belgické metropole? Německá nadvláda trvající stovky let oficiálně skončila jejich prohrou ve 2.světové válce. Kde se tedy bere ta realita, kterou je kárání Merkelové Babiše za zpackanou akci vyhoštění ruských diplomatů, mimochodem opravdu směšnou a vycházející ze snahy zalíbit se právě Němcům? Je to velmi snadné. Naše elity už dávno postrádají hrdost, zlaté koryto jim je bližší než zájmy občanů, kteří jim to mlaskání volbami umožnili. Vlastní prospěch a zisk jsou jim přednější a kdokoli zacinká měšcem, je pro ně magnetem. Chovají li se tak elity, nemohou prostí lidé dosáhnout toho, aby si jich sousedé vážili. A jestliže Babiš aspoň zkoušel pumpnout EU o nějaké peníze na dotacích pro své impérium, pak jeho nástupci nejsou vůbec připraveni na boj o české zájmy. Jejich vlastní prospěch a kamarádské plácání po zádech jim bude v budoucnu se získanou nevelkou úlitbou stačit. Už nyní Piráti žalují v EU a žádají o potrestání vlastního premiéra, se kterým se neumí, možná ani umět nechtějí, vypořádat na naší politické scéně. Opět tak část naší domnělé šlechty žádá v Německu pomoc proti vlastnímu vládci. Toto vždy dovedlo Čechy ke ztrátám hrdosti, cti a bohatství.

Nakonec malý příběh. Vyberete si na německých inzertních stránkách zánovní vozidlo.

Běžná praxe je, že zvednete telefon, zeptáte se na stav, pošlete zálohu a pro vozidlo si dojedete. Musíte pečlivě vybírat prodejce, arabští handlíři jsou často řekněme trochu leví. Ještě donedávna se nestalo, že by německý prodejce rozlišoval, kam auto prodá. Týden stará zkušenost? Arogance vůči Čechovi s tím, že rozhodně auto do Čech neprodá a přijde li Němec a nabídne i nepatrně nižší obnos, než byl inzerovaný, prodá ho prostě jemu. Arogance v hlasu připomínala nenávist. Vrací se tedy opět

nadřazenost Němců nad námi, nebo vůbec nikdy nezmizela a jejich chování po Sametové revoluci byla pouze finta kryjící touhu po zplundrování naší země, to vše za přispění zkorumpovaných politiků? Neměl ostnatý drát natažený podél česko - německých hranic i svůj národní význam? To už bychom asi zašli daleko, nicméně ostražitosti vůči Němcům není nikdy dost. A ukázat slabost je zásadní chyby. Poklek Babiše je už realitou, ten Pirátů a ostatních stran z původního Demobloku bohužel předehtou k dalším ústupkům, které mohou skončit začleněním České republiky do spolkového uspořádání našich sousedů. Takový Tělička už to navrhoval a kníže Schwarzenberg, kterého chtěla desetina národa za prezidenta, o nás hovoří jako o prostých Čecháčcích. Opravdu máme tak krátkou paměť?

Autor: Jindřich Kulhavý